

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 117.683 van 29 maart 2003
in de zaak A. 134.705/VII-29.375.**

In zake : XXX,
 verblijvende te MELSBROEK,
 Transitcentrum 127

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 28 maart 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2003 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 maart 2003 tot weigering van toegang met beslissing tot teruggedrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 maart 2003;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2003 om 21.00 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. KILOLO, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste

verwerende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker, van Kongolese nationaliteit, is op 10 maart 2003 op de luchthaven van Zaventem toegekomen met een vlucht vanuit Luanda. Hij had het voornemen naar Duitsland verder te reizen. Tijdens de transit in Zaventem wordt verzoeker onderschept door de met grenscontrole belaste overheden in het bezit van een vals paspoort.

1.2. Op 12 maart 2003, twee dagen na de vaststelling dat verzoeker reist met valse documenten, heeft hij zich vluchteling verklaard.

1.3. Op 13 maart 2003 neemt de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van toegang met een beslissing tot terugdrijving.

1.4. Verzoeker tekent op 14 maart 2003 tegen deze beslissing beroep aan bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.5. Op 20 maart 2003 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van toegang. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt,

zeker in het Vreemdelingencontentieux, dat wordt gekenmerkt door een massale toevloed van zaken, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat om die reden die procedure slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens; dat in casu echter dient vastgesteld te worden dat verzoeker ten laatste op 26 maart 2003 kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing; dat deze expliciet vermeldt dat verzoeker “mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, (...)”; dat uit het administratief blijkt dat verzoeker ten dien einde reeds op 26 maart 2003 werd overgebracht naar het Transitcentrum 127bis, met het oog op zijn repatriëring; dat verzoeker vanaf dat ogenblik wist dat hij op elk moment effectief uit het land kon worden gezet; dat daarenboven de raadvrouw van de tweede verwerende partij ter terechtzitting verklaarde dat verzoeker op dezelfde datum werd medegedeeld dat met het oog op zijn repatriëring er een vlucht werd geboekt op 30 maart 2003 (transferorder); dat als enige verantwoording voor de vereiste van het aantonen van de uiterst dringende noodzakelijkheid verzoeker in zijn inleidende akte aanvoert dat hij op 30 maart 2003 om 10.00u zal worden gerepatriëerd; dat verzoeker echter nalaat enige verantwoording te geven voor de vaststelling dat hij gedurende 4 dagen getalmd heeft met het instellen van zijn vordering, en dit tot op de vooravond van zijn repatriëring, gepland de volgende ochtend; dat, opdat de Raad van State de uiteenzetting van een verzoekende partij met betrekking tot de vereiste van het voorhanden zijn van de uiterst dringende noodzakelijkheid zou kunnen aannemen, deze dient aan te tonen dat zij diligent opgetreden heeft; dat in casu bezwaarlijk kan aangenomen worden dat verzoeker die geconfronteerd wordt met een dergelijke zwaarwichtige maatregel als een administratieve vasthouding met het oog op een verwijdering van het grondgebied, en die verkiest om 4 dagen te talmen alvorens zijn vordering in te stellen de avond voor zijn repatriëring voorzien de volgende ochtend, met de vereiste spoed heeft opgetreden; dat dienvolgens niet voldaan is aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid om deze reden dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt
verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro komen tenlaste van de
verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negenentwintig maart tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

M.-R. BRACKE.